

seerend vermogen van het daarin aanwezige bloed, zoodat men dus moet aannemen, dat het vreemde eiwit in de organen en het bloed aanwezig is, maar niet aan de cellen der organen is gebonden. Deze opvatting wordt gesteund door het feit, dat extract van van bloed bevrijde nieren veel geringer was dan van bloedhoudende nieren.

Bij nephritis is het sensibiliseerend vermogen van de nieren verlengd: bij nephritis door uraniumnitraat met 24 uur en bij nephritis door kaliumchromaat met 48 uur. Het lijkt dus, of tijdens nephritis de vreemde eiwitten langeren tijd dan onder normale omstandigheden in de nieren aanwezig blijven. Daaruit zou volgen, dat nephrotoxische eiwitstoffen de nier niet beschadigen doordat de niercellen deze eiwitten uitzoeken en vasthouden, maar door den schadelijken invloed dier eiwitten tijdens de uitscheiding.

J. PH. STAAL.

Waarnemingen over de aetiologie van koepokken en het kweken van de microbe van pokken. — Het is een oude strijd, dien W. J. SIMPSON in de *Lancet* van 6 Juli 1912 oprakelt over de aetiologie van koepokken (*vaccinia*) en pokken (*variola*). Is de aetiologie voor beide dezelfde en is het dus mogelijk de eene ziekte door de andere te doen ontstaan? SIMPSON meent in 1884 reeds de bewijzen te hebben geleverd, dat het mogelijk is door overbrengen van menscheijk virus op het rund, vaccine te doen ontstaan; hij entte toen met goed gevolg 1200 kinderen met pokstof van die bron in. Hij beschrijft nu zijn proefnemingen met diplo-bacteriën (*diplococcen*, die zich soms voordoen als *diplobacillen* schrijft hij) gekweekt uit pokken van een buffel in Engelsch-Indië, die in groot aantal op zijn lichaam voorkwamen. Tal van artsen hebben het dier vóór den dood gezien, die verklaarden „dat, wanneer het geen buffel was geweest, zij zouden gezegd hebben, dat de ziekte, waaraan hij leed, pokken („small-pox”) was.” Van die bacteriën werden talrijke malen nieuwe culturen aangelegd en met een vaak overgeënten stam een paar reeksen dieren geënt. Er kwamen typische pokblazen, waarvan de lymfhe weer op dieren, van die weer op kinderen en dan weer op runderen overgeënt werd. Telkens kwamen min of meer typisch de pokpuisten op. Hij gelooft nu, dat deze proeven (die 17 jaar geleden werden gedaan, maar nog niet beschreven, in afwachting van verdere gelegenheid tot waarnemingen doen) bewijzen, dat de *vaccinia* en *variola* eenzelfde oorzaak hebben, ofschoon nog niet het dier gevonden is, dat een mensch besmette en iets anders dan de koepokken van melkers deed ontstaan, nl. de epidemische *variola*.

SORMANI.

BOEKAANKONDIGINGEN.

Ueber kongenitale Syphilis, von Dr. FR. BERING in Kiel. Band I. Heft 4. Sammlung zwangloser Abhandlungen aus dem Gebiete der Dermatologie, der Syphilidologie and der Krankheiten des Urogenitalapparates. Halle a. S., CARL MARHOLD, Verlagsbuchhandlung. 1912. Prijs 1 mark 20.

BERING, privaatsdocent te Kiel, bespreekt in deel 4 der onder redactie van JADASSOHN uitgegeven „zwanglose Abhandlungen” de

aangeboren syphilis. De leer van de overerving der syphilis, van zoo groote maatschappelijke beteekenis en wetenschappelijk belang, wordt in het licht van de onderzoekingen en waarnemingen van den laatsten tijd beschouwd. De zoogenaamde wetten van COLLES-BAUMES en van PROFETA worden in verband met deze nieuwe gegevens door hem gewogen en — te licht bevonden.

Uitvoerig bespreekt hij vervolgens de verschijnselen der aangeboren syphilis, waarbij hij onderscheid maakt tusschen die verschijnselen, welke in voorkomen en verloop zeer groote overeenkomst met de door directe besmetting verkregen syphilis vertoonen, en die, welke zich vooral als voedingsstoornissen van het kinderlijk organisme doen gelden. Ook de behandeling wordt in bijzonderheden geschetst, waarbij ook de salvarsantoediening bij kinderen ter sprake komt.

BERING heeft ook blijkens vroegere mededeelingen van het geheele vraagstuk der aangeboren syphilis veel studie gemaakt en in de Kieler klinieken veel praktische ervaring opgedaan. Zijn verhandeling kan daardoor zeer ter lezing worden aanbevolen.

M. S. GUTTELING.

INGEZONDEN.

Een heuchelrijk feit.

De vereeniging „Het Zaandamsch Ziekenfonds” heeft aan de centrale commissie verzocht publiciteit te geven aan het volgende besluit, dat op hare laatste ledenvergadering genomen werd:

„Alle te goeder naam en faam bekend staande geneeskundigen en apothekers te Zaandam gevestigd, hebben het recht zich als contractant aan de vereeniging „Het Zaandamsch Ziekenfonds” te verbinden. Wanneer omtrent het als zoodanig bekend staan, in de ledenvergadering verschil van meening bestaat, beslist het hoofdbestuur van de Maats. tot bevord. der Geneeskunst voor de doctoren en het hoofdbestuur van de Maats. tot bevordering van de pharmacie voor de apothekers”.

De centrale commissie vestigt er de aandacht op, dat dit de eerste maal is, dat een bestaand ziekenfonds uit eigen beweging de hoofdvoorwaarde van het algemeen bindend besluit der Maatschappij overneemt.

Moge dit goede voorbeeld alom in den lande navolging vinden, opdat in de praktijk kan bewezen worden, dat door genoemd bindend besluit niet de bevordering van een benepen standsbelang, maar eene goede geneeskundige verzorging van het Nederlandsche volk zal verkregen worden.

Namens de centrale commissie voor de beroepsbelangen,
Oud-Beijerland, 7 Januari 1913.

J. F. PH. HERS,
Secretaris.

BERICHTEN. BUITENLAND.

LONDEN. — **De Engelsche verzekeringswet.** Hoewel zich op verschillende plaatsen een krachtig verzet had geopenbaard tegen het aangaan van verbin-
tenissen met de verzekeringscommissies, — welk verzet werd aangewakkerd door